

Πέμπτη, 30/11/2017

Ενώπιον του Αναστήματος του Κυριάκου Μάτση...

| | 19 Νοέμβριος 2017, 18:00 | Με τον Λάζαρο Μαύρο

Ε Α Ν Ο ΣΤΟΧΟΣ κι ο σκοπός μας, η πολιτική και η στρατηγική μας, **ΔΕΝ** είναι η Απελευθέρωση ειδικά και της Κερύνειας, η Απελευθέρωση ειδικά και του Πενταδακτύλου, η Απελευθέρωση ειδικά και του Δικώμου, η Επιστροφή εκεί ελεύθερων κι αφεντάδων της γης μας, της πόλης και των χωριών μας, των πατρογονικών εστιών και των ναών τους, όλων ημών των Ελλήνων εκδιωχθέντων από τους Τούρκους Κατακτητές, με τη Γαλανόλευκή μας να ξανακουματίζει περήφανη σε όλη την κερυνειώτικη ελληνική μας γη,

Τ Ο Τ Ε ΔΕΝ έχουμε προφανώς το ανάστημα, ούτε είναι έντιμο, καθώς μας λείπει η ελάχιστη απαιτούμενη - έργις - αξιοπρέπεια, να σταθούμε μπροστά στη Μνήμη των Ηρώων της Ελευθερίας.

ΕΙΔΙΚΑ και κατά μείζονα λόγο, μπροστά στο Ανάστημα της Μνήμης του θυσιασθέντος στο Κρησφύγετο του Δικώμου, 19η Νοεμβρίου 1958, κορυφαίου Τομεάρχη Κερύνειας της Ε.Ο.Κ.Α., ανάρτη Σταυραετού του Πενταδακτύλου, γεωπόνου και μάχιμου από την εφηβεία του στοχαστή και πολιτικοποιημένου διανοητή, άξιου σκυταλοδρόμου των Θερμοπυλών του 480 π.Χ. με το λακωνικό «ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα, αλλά περί αρετής» και έμπρακτου συνεχιστή του λεωνίδειου «Μολών Λαβέ» στη μεταγλώττιση «αν θα βγω, θα βγω πυροβολώντας», 32χρονου **ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ**, 13ου και τελευταίου των Αρχαγγέλων της Λευτεριάς στα Φυλακισμένα Μνήματα.

Α Π Ε Ρ Α Ν Τ Η θλίψη, οίκτος κι αηδία συνωθούνται, ως αυτο-απεχθή συναισθήματα και σκέψεις και συλλογισμοί, κάθε φορά που αλληλοκοιταζόμαστε, ποιο είμαστε εκεί και τι εκφωνούμε, στις επιμνημόσυνες για τους ήρωες συγκεντρώσεις, τελετές κι εκδηλώσεις, ειδικά για τον ήρωά μας του Πενταδακτύλου Κυριάκο Μάτση.

ΕΝΩΠΙΟΝ της Μνήμης του Αναστήματός του, οι «διαχρονικώς» συμβιβασμένοι με τις απαιτήσεις των Τούρκων Κατακτητών, οι «διζωνικώς» και «δικονοτικώς» και «ομοσπονδιακώς» πρόθυμοι να υπογράψουμε την παράδοση της Κερύνειας, την παράδοση του Πενταδακτύλου, την παράδοση του Δικώμου, την παράδοση αυτής της γης, στον πνίχτη συμβιβασμό - εθελοδοουλία των Ηττημένων Μυαλών μας με τις απαιτήσεις του Απίλα, στους Τούρκους.

Εκείνον τον πνίχτη που ο ίδιος ο Κυριάκος Μάτσης αντιμάχησε μέχρι την τελευταία πνοή της εθελουθσίας του:

«Μακαρισμένοι αυτοί που δρόμους πρωτανοίγουν. Ευλογημένοι αυτοί που τους ακολουθούν», έγραφε ο Μάτσης, και συμπλήρωνε σε πρώτο ενικό: «Να γιατί δεν νοιάζομαι αν τη γη αυτή τη ζουν Τούρκοι για Έλληνες, Εβραίοι για ... [με αποσιωπητικά, για τους Μαρωνίτες, ίσως και για τους Αρμενίους και για τους Λατίνους και για τους όποιους άλλους νόμιμους κατοίκους, γηγενείς και ιδιοκτήτες και κληρονόμους]. Εκείνο που έχει αξία, είναι να τη ζουν αυτοί που την ποτίζουν με τον ιδρώτα τους και να περπατούν πάνω της **ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ, ΔΙΑΦΕΝΤΕΥΤΕΣ** της, **ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ** της. Ν' αναπνέουν **ΠΕΡΗΦΑΝΟΙ** τον αέρα της που να 'ναι αέρας δροσιάς, ομορφιάς, λεβεντοσύνης, Όχι πνίχτης»!

ΟΧΙ ΠΝΙΧΤΗΣ...ΟΧΙ ΠΝΙΧΤΗΣ... ΟΧΙ ΠΝΙΧΤΗΣ...

Κ Α Ι Τ Ο Ε Π Ρ Α Ξ Ε ο ίδιος. Απ' αρχής έως τέλους. Αμ' έπος, αμ' έργον. Από τα μαθητικά του χρόνια στην Αμμόχωστο και τα φοιτητικά του στη Θεσσαλονίκη και σ' όλη τη βόρειο Ελλάδα, μέχρι και στον ένοπλο εθνικο-απελευθερωτικό, αντι-αποικιακό αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α., κορυφαίο στέλεχος της οποίας υπήρξε ο Κυριάκος Μάτσης.

Α Γ Ρ Ι Α ΚΑΚΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ από τους Άγγλους ανακριτές στα μπουντρούμια του αστυνομικού τους σταθμού στην Ομορφίτα ο Μάτσης, Ιανουάριο του 1956, όρθωσε ξανά το προγονικό ελληνικό του Ανάστημα μπροστά ακόμη και στον Εγγλέζο Κυβερνήτη της Colony of Cyprus κοτζάμ Στρατάρχη σερ Τζον Χάρντινγκ, όταν ο τελευταίος είχε το θράσος να τον δελεάσει με 500 χιλιάδες λίρες για να του προδώσει το Κρησφύγετο του Αρχηγού της Ε.Ο.Κ.Α., του Διγενή:

- Ο Κυριάκος Μάτσης κτύπησε τη γροθιά του στο τραπέζι, κάρφωσε το βλέμμα του στα μάτια του Στρατάρχη, του είπε «ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιοούμεθα, αλλά περί αρετής εξοχότατε», έκανε μεταβολή, άνοιξε την πόρτα κι έφυγε για το κελί του...

Α Π Ε Δ Ρ Α Σ Ε από τα Κρατητήρια Κοκκινότριμιθιάς, για ν' αναλάβει μετά αρχιαντάρτης στα βουνά του Πενταδακτύλου, στην πόλη και στα χωριά της Κερύνειας. Ως τον ύστατο κτύπο της καρδιάς του. Ως την τελευταία ρανίδα του αίματός του. Με δύο αυτόματα όπλα στην αγκαλιά του, ένα εγγλέζικο Στέρλινγκ κι ένα αμερικανικό Μι-Τρία, μέσα στο περικυκλωμένο από τον αγγλικό στρατό, προδομένο Κρησφύγετο του Δικώμου, χωρίς καμία δίοδο διαφυγής. Με την απόφαση, προγονόθεν οριστική, τελεσίδικη και ανέκκλητη: «Αν θα βγω, θα βγω πυροβολώντας»... Παγιδευμένο εκεί, τον ανατίναζαν, με μια χειροβομβίδα που διέταξαν τον Άγγλο στρατιώτη Frank Davis να του ρίξει στο Κρησφύγετο, κάτω από το δάπεδο, στο σπίτι του Κυριάκου Χριστοδούλου Διάκου στο Κάτω Δίκωμο, Τετάρτη, 19η Νοεμβρίου 1958...

Γ Ι ' ΑΥΤΟ το Ανάστημα, ονόματι Κυριάκος Μάτσης, 59 χρόνια από τη θυσία του, κυκλοφόρησε από την Πέμπτη, σε ειδική τελετή στην Πανεπιστημιούπολη της Λευκωσίας, ένα ακόμη σπουδαίο βιβλίο, γραμμένο, με της ψυχής το πύρωμα, από την και δημοσιογράφο Δόξα Κωμοδρόμου. Με τον αθησαύριστο πλούτο των ιδιογραφικών κειμένων του ήρωα που της εμπιστεύτηκε ο αδελφός του, ο Γιαννάκης Μάτσης.

ΛΑΖΑΡΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΣ